

PARAULES DE VIDA

Visita «ad limina»

La setmana vinent els bisbes de la Tarraconense peregrinarem a Roma, on romandrem durant uns dies, per a realitzar la visita «ad limina apostolorum». Des dels primers segles del cristianisme trobem testimoniatges del reconeixement de la primacia de l'Església de Roma i del seu pastor, el Papa, sobre totes les altres esglésies. El fet de ser el lloc del martiri dels sants apòstols Pere i Pau, la comunitat que custodien les seues relíquies i la seua presidida pel successor de Pere, han convertit a aquesta església i al magisteri del seu bisbe en punt de referència i criteri de l'autèntica fe de les esglésies de tot el món. La comunió d'un bisbe amb el Papa és garantia de la veritat de la seua predicació i del seu magisteri.

Durant uns dies celebrarem l'Eucaristia i resarem en les basíliques de Sant Pere al Vaticà i de Sant Pau Extramurs. És un moment de profund significat espiritual i teològic. Els bisbes, com a successors que som dels apòstols, tenim la missió de ser pastors de l'únic ramat de Crist, de confirmar als nostres germans en la fe, d'anunciar el missatge de l'Evangeli a tots els pobles i de conservar íntegre el depòsit de l'ensenyament apostòlic. En aquestes celebracions demanarem l'ajuda i la intercessió d'aquests apòstols perquè ens il·luminen en la nostra missió al servei del Poble de Déu. També pregarem per les necessitats de les nostres diòcesis confiats en la intercessió d'aquells que són considerats les columnes de l'Església.

Un moment especialment significatiu el constituirà la trobada amb el papa Francesc. La missió

del bisbe de Roma no se circumscriu als límits de la seua diòcesi. Si tots els bisbes hem de tindre una preocupació per tota l'Església, ja que tots formem part del Col·legi Episcopal que succeeix al Col·legi Apostòlic, és sobretot el Papa qui ha estat constituït per Crist pastor de tota l'Església, principi

de la unitat en la fe i en la comunió de tot el Poble de Déu i el primer evangelitzador de tots els pobles. Si totes les trobades amb el Sant Pare són emotives per a qualsevol cristià, la que un bisbe té amb el successor de Pere en el marc d'aquesta visita té un significat especial. En ella s'expressa, es viu i es reforça d'una manera molt concreta la comunió de cada bisbe amb el Papa i de cada diòcesi amb la seua romana. És una ocasió perquè el Sant Pare ens conega una mica més i per expressar-li la comunió i l'afecte que sentim tots els cristians de la nostra diòcesi de Tortosa cap a la seua persona.

Finalment, tindrem ocasió de visitar diferents congregacions i organismes de la Santa Seu i trobar-nos amb els seus responsables. Com a preparació d'aquestes trobades s'ha enviat un informe sobre la vida de la diòcesi durant aquests darrers anys. En ell es reflecteixen les nostres alegries i esperances i també els problemes i dificultats per a l'anunci de l'Evangeli que estem vivint en aquests moments. Per l'experiència de l'anterior visita que vaig tindre ocasió de realitzar als pocs mesos de la meua arribada a la diòcesi de Tortosa, us asseguro que es tracta de trobades molt il·luminadores que ens obrin a la realitat de tota l'Església.

Us convido a pregar durant aquests dies pel fruit d'aquesta visita, perquè creixi en tots nosaltres el sentiment que pertànyer a l'Església és un honor perquè és una gràcia de Déu.

† Enrique Benavent Vidal
Bisbe de Tortosa

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Qui ha començat primer?... Déu!

Estem celebrant, amb la joia que escau, les festes del Nadal. «Déu ha visitat el seu poble» (Lc 1,68). I és que, en les relacions entre Déu i els homes, Ell sempre comença primer. Ell té la iniciativa.

Durant aquestes festes, en el cor del cristià, agraït pel do de Déu de donar-nos el seu Fill, hi cap tota una riquesa de sentiments: admiració del Naixement, veneració de la imatge del Nen Jesús, lectura atenta de l'Evangeli de Lluc que narra els fets, l'adoració dels pastors, els nostres pessebres, amb les nadales, les llums i l'arbre...

Però, en aquest segon diumenge de Nadal, la litúrgia ens ofereix contemplar el misteri de Déu fet home des d'una pers-

pectiva més teològica i poètica, alhora. L'Església vol que alcem el nostre pensament com el vol de l'àguila, de la mà de sant Joan.

Llegim: «Al principi, existia el qui és la Paraula. La Paraula estava amb Déu i la Paraula era Déu...» (Jn 1,1).

Amb «al principi» traduïm el mot grec «arché». «Arché», des d'Homer, sovintaja en la literatura i en la filosofia grega. Significa començament, punt d'origen, causa primera de tot el que existeix.

En aquest sentit, el text de l'Evangeli de sant Joan al·ludeix pròpiament a un «abans de la temporalitat», és a dir, a un principi situat, no en el temps, sinó a un principi absolut, sobre el qual no es poden

fer afirmacions basades en el temps ni en l'espai, com correspon solament a Déu.

Per a alguns comentaristes, aquest text és d'un himne cristològic que, d'entrada, ens trasllada a l'eternitat, és a dir, abans de l'espai i del temps. D'aquesta manera, l'expressió «al principi» no indica el moment inicial sinó que ens projecta fora del temps, fent-nos submergir en la realitat de Déu, en qui no existeix ni començament ni canvi.

«I la Paraula s'ha fet carn i ha habitat entre nosaltres» (Jn 1,14).

Temps enrere, Déu parlava pels profetes. En la plenitud dels temps, Déu envià el seu Fill. No eren paraules, era la Parau-

la. No eren paraules enceses, era la Llum. No eren paraules vives, era la Vida. No eren paraules divines, era Déu. Ja no va envià més profetes, ara envia el propi Fill. I s'anomena Déu-amb-nosaltres, Déu que salva, Emmanuel. No és un home ple de saviesa, sinó la Saviesa feta home.

«La Paraula s'ha fet carn». Tant ha estimat Déu el món. Ell ha començat primer. Encarnar-se no és precisament vestir-se de glòria i de felicitat, sinó que és prendre el farcell pesat de la nostra condició humana. Jesús neix com un de tants. Neix infant com tots i pobre com la majoria.

És el misteri de Nadal que celebrem.

Mn. Ramon Sàries

PALABRAS DE VIDA

Visita «ad limina»

La pròxima setmana los bispos de la Tarracense peregrinarem a Roma, donde permaneceremos durante unos días, para realizar la visita «ad limina apostolorum». Desde los primeros siglos del cristianismo encontramos testimonios del reconocimiento de la primacía de la Iglesia de Roma y de su pastor, el Papa, sobre todas las demás iglesias. El hecho de ser el lugar del martirio de los santos apóstoles Pedro y Pablo, la comunidad que custodia sus reliquias y la sede presidida por el sucesor de Pedro, han convertido a esta iglesia y al magisterio de su obispo en punto de referencia y criterio de la auténtica fe de las iglesias de todo el mundo. La comunión de un obispo con el Papa es garantía de la verdad de su predicación y de su magisterio.

Durante unos días celebraremos la Eucaristía y rezaremos en las basílicas de San Pedro en el Vaticano y de San Pablo Extramuros. Es un momento de profundo significado espiritual y teológico. Los obispos, como sucesores que somos de los apóstoles, tenemos la misión de ser pastores del único rebaño de Cristo, de confirmar a nuestros hermanos en la fe, de anunciar el mensaje del Evangelio a todos los pueblos y de conservar íntegro el depósito de la enseñanza apostólica. En estas celebraciones pediremos la ayuda y la intercesión de estos apóstoles para que nos iluminen en nuestra misión al servicio del Pueblo de Dios. También oraremos por las necesidades de nuestras diócesis confiadas en la intercesión de aquellos que son considerados las columnas de la Iglesia.

Un momento especialmente significativo lo constituirá el encuentro con el papa Francisco. La misión del obispo de Roma no se circunscribe a los límites de su diócesis. Si todos los obispos hemos de tener una preocupación por toda la Iglesia, ya que todos formamos parte del Colegio Episcopal que sucede al Colegio Apostólico, es sobre todo el Papa quien ha sido constituido por Cristo pastor de toda la Iglesia, principio de la unidad en la fe y en la comunión de todo el Pueblo de Dios y el primer evangelizador de todos los pueblos. Si todos los encuentros con el Santo Padre son emotivos para cualquier cristiano, el que un obispo tiene con el sucesor de Pedro en el marco de esta visita tiene un significado especial. En ella se expresa, se vive y se refuerza de una manera muy concreta la comunión de cada obispo con el Papa y de cada diócesis con la sede romana. Es una ocasión para que el Santo Padre nos conozca un poco más y para expresarle la comunión y el afecto que sentimos todos los cristianos de nuestra diócesis de Tortosa hacia su persona.

Finalmente tendremos ocasión de visitar distintas congregaciones y organismos de la Santa Sede y encontrarnos con sus responsables. Como preparación de estos encuentros se ha enviado un informe sobre la vida de la diócesis durante estos últimos años. En él se reflejan nuestras alegrías y esperanzas y también los problemas y dificultades para el anuncio del Evangelio que estamos viviendo en estos momentos. Por la experiencia de la anterior visita que tuve ocasión de realizar a los pocos meses de mi llegada a la diócesis de Tortosa, os aseguro que se trata de encuentros muy iluminadores que nos abren a la realidad de toda la Iglesia.

Os invito a rezar durante estos días por el fruto de esta visita, para que crezca en todos nosotros el sentimiento de que pertenecer a la Iglesia es un honor porque es una gracia de Dios.

† **Enrique Benavent Vidal**
Obispo de Tortosa

Patrimonium 2021

Unes 500 persones han participat en les diferents activitats de l'edició d'enguany del cicle Patrimonium 2021. Una edició marcada per l'efemèride de la celebració del 600 aniversari de la consagració de l'Església parroquial de Sant Lluç, una de les joies

del gòtic català del nostre territori a nivell arquitectònic, històric i artístic, construïda entre els anys 1373 i el 1421 que aquest proper 2022 aspira a convertir-se en BCIN (Bé Cultural d'Interès Nacional).

Tres dates per a unes activitats de difusió marcades per la interdisciplinarietat, orientades no només al públic especialista i on, mitjançant les aportacions d'experts i artistes, es va donar un significat global al públic de totes les edats que es va apropar.

La Dra. Victòria Almuni i el restaurador Jerome Rouch ens van apropar a la seva història i a les tasques de la recent restauració de la portalada; les obres del compositor Miquel Querol van ressonar meravellosament al so del piano de Joan Nadal i la poderosa veu de la soprano Consol Vericat; de nou la música, en aquest cas medieval, mitjançant els àngels músics i els diferents instruments presents a la iconografia del temple, van recobrar vida de la mà de Paco Lavega i Els Minis-

trils i, finalment, el gran historiadore Joan Roig ens va fer comprendre millor el context i l'evolució del temple.

Abans i després de les activitats els/les visitants van poder gaudir de la recentment restaurada portalada i dels quadres de l'Escola de Sarinyena (finals del s. XVI).

Aquest cicle ha estat organitzat per l'Ajuntament d'Ulldecona, amb la col·laboració de l'Església parroquial de Sant Lluç. Amb el suport del Departament de Cultura de la Generalitat i la Banda de Música d'Ulldecona.

L'edició 2022 de Patrimonium girarà a l'entorn d'una de les efemèrides més importants dels últims anys: el 800 aniversari de la 1a Carta Poble d'Ulldecona 1222-2022.

Mn. Blas Ruiz

«El Futur a la Motxilla»

Caixabank i fundació "La Caixa" col·laboren amb el projecte «El Futur a la Motxilla» de Càritas Diocesana de Tortosa.

El passat 22 de novembre, la directora d'Institucions de CaixaBank a Tarragona, Montserrat Mallafre, i el director de Càritas Diocesana de Tortosa, Dídac Rodríguez, han signat el conveni de col·laboració mitjançant el qual, la Fundació "la Caixa" donarà suport al projecte «El Futur a la Motxilla» que té en marxa Càritas Diocesana de Tortosa.

Aquest projecte vol posar a l'abast de famílies amb menys recur-

sos econòmics tot tipus de material escolar que les ajudes públiques no han cobert i que és necessari per a l'educació dels seus fills; està destinat a nens d'Educació Infantil, Primària i ESO.

Actualment participen d'aquest projecte 10 Càritas locals, parro-

quials i interparroquials, i permet atendre a un total de 200 nens de les diverses poblacions.

Agraïm a CaixaBank i la Fundació "la Caixa" tot el seu suport en aquest projecte.

Càritas Diocesana de Tortosa

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

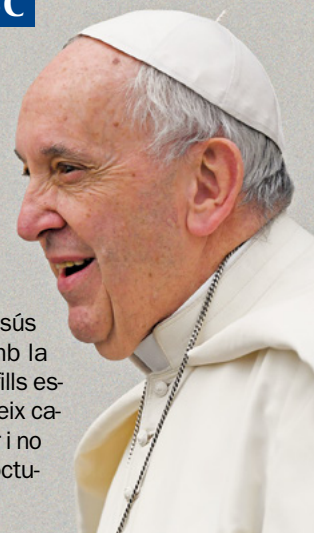

@Pontifex: «La crisi ambiental i la social són dues cares de la mateixa moneda. Les línies per a la solució requereixen una aproximació integral per a combatre la pobresa, per a retornar la dignitat als exclosos i, simultàniament, per a cuidar la naturalesa» (17 d'octubre).

@Pontifex: «L'oració cristiana infon en el cor humà una esperança invencible: l'amor de Déu pot transformar en bé qualsevol experiència que toca el nostre camí» (21 d'octubre).

@Pontifex: «L'anunci de l'Evangelí reaviva l'esperança, perquè ens recorda que en tot el que ens toca viure Déu és present, ens acompanya, ens dona valentia i creativitat per a començar sempre un camí nou» (23 d'octubre).

@Pontifex: «Caminar darrere de Jesús és anar endavant per la vida amb la seva mateixa confiança, la de ser fills estimats de Déu. És recórrer el mateix camí del Mestre, que va venir a servir i no a ser servit (Mc 10,45)» (26 d'octubre).

Reunió d'arxiprestos i delegats, novembre 2021

Seguint la programació de l'Agenda Diocesana 2021-2022, el dimecres 24 novembre a la Casa Mare de les Teresianes ha tingut lloc la primera reunió conjunta d'arxiprestes i delegats diocesans de l'actual curs pastoral.

Primer, sota la presidència del Sr. Bisbe, els nous arxiprestes han proclamat la Professió de Fe i el Jurament de Fidelitat en començar el seu càrrec com a «coordinador i promotor de l'activitat pastoral conjunta al seu arxiprestat».

Igualment, el canceller del Bisbat els ha donat les instruccions perquè a cada arxiprestat, abans del 8 de desembre, es faci l'elecció canònica del seu membre representant al Consell de Presbiteri.

Posteriorment, ja amb els delegats també, el Sr. Roger Marco (que amb la seva esposa Maria Palau en són els responsables diocesans) ha exposat amb detall la metodologia i objectius del Procés Sinodal al què ens ha convocat el papa Francesc. Ha presentat i explicat les fitxes corresponents, tant

en català com en castellà, sobre les 10 unitats temàtiques proposades, així com el material de suport que s'hi ofereix: sobretot *Lectio Divina* sobre textos selectes de la Paraula de Déu.

El Sr. Bisbe i tots els assistents han agraït de cor a la Comissió Diocesana el magnífic treball que han fet i que seguiran oferint a tots els grups sinodals.

José-Luis Arín Roig
Vicari general

Confirmacions a l'església de Sant Blai de Bot

El diumenge segon d'Advent, 5 de desembre de 2021, a l'Església parroquial de Sant Blai de Bot, durant la celebració de l'Eucaristia, el Sr. Bisbe, D. Enrique Benavent, ha administrat el sagrament de la Confirmació a set nois i noies de la parròquia.

Ha estat un acte molt bonic. Després de lo més fort de la pandèmia, l'església s'ha tornat a omplir, respectant les mesures sanitàries. Les famílies i els fidels han participat joiosos de la festa.

Mn. Julián Escudé

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

3. □ Dilluns (lit. hores: 2a setm.) [1Jo 2,29-3,6 / SI 97 / Jo 1,29-34]. Santíssim Nom de Jesús. Sant Anter, papa (grec, 235-236) i mr.; santa Genoveva (s. V), vg., patrona de París; sant Fulgenci, bisbe (agustiniana); sant Daniel, mr.; sant Atanasi (o Tannari), mr.; sant Josep Maria Thomasi, prevere teatí, card.; beat Alan de Solminiac, bisbe; beat Ciríac-Elies de Chavara, prevere carmelità.

4. □ Dimarts [1Jo 3,7-10 / SI 97 / Jo 1,35-42]. Sant Rigobert, bisbe; sant Odiló, abat de Cluny (†1048); santa Isabel Anna Seton, rel. paüla, dels Es-

tats Units; santa Àngela de Foligno, rel. terciària franciscana; santa Genoveva Torres i Morales, vg., (rel. angèlica); sant Manuel González Garcia, bisbe; santa Isabel Anna Bayley Seton, rel.; santa Zedislava de Lemberg.

5. □ Dimecres [1Jo 3,11-21 / SI 99 / Jo 1,43-51]. Sant Telèsfor, papa (grec, 125-136) i mr.; sant Simeó Estilita (388-459), monjo siríac; santa Emilian, vg.; sant Joan Nepomucè Newman, bisbe (redemptorista); sant Carles de Sant Andreu, rel. passionista; sant Carles Houben, prev. passio-

6. □ Dijous [Is 60,1-6 / SI 71 / Ef 3,2-3a.5-6 / Mt 2,1-12]. Epifania del Senyor. Diada dels sants Reis o mags d'Orient: Melcior, Gaspar i Baltasar, i també Adoració (dels Reis, o Dora); sant Melani, bisbe; sant Nilamó; santa Macra, vg. i mr.

7. □ Divendres [1Jo 3,22-4,6 / SI 2 / Mt 4,12-17.23-25]. Sant Ramon de Penyafort (†1275), prev. dominicà, del Penedès, patró dels juristes i canonistes; sant Julià de Toledo, bisbe; santa Virgínia, mr.; sant Crispí, bisbe; sant Tell, abat; beata Justa d'Oliveira Liudalva, vg. i mr.

8. □ Dissabte [1Jo 4,7-10 / SI 71 / Mc 6,34-44]. Sant Apol·linar, bisbe; sant Severí, abat; santa Gúdula (†712), vg., a Brussel·les; sant Pere Tomàs, bisbe (carmelità); sant Llorenç Justinià, bisbe.

9. □ Diumenge vinent, Baptisme del Senyor (lit. hores: 1a setm.) [Is 42,1-4.6-7 / SI 28 / Fets 10,34-38 / Lc 3,15-16.21-22 (o bé: Is 40,1-5.9-11 / SI 103 / Tt 2,11-14;3,4-7 / Lc 3,15-16.21-22)]. Sant Eulogi de Còrdova, prev. i mr. (859) mossàrab; sants Julià i Basilissa, esposos mrs.; sant Andreu Corsini, bisbe (carmelità); santa Marciana, vg. i mr.

Diumenge II després de Nadal (C)

COMENTARI

«El qui és la Paraula es va fer home»

Avui les lectures ens conviden a meditar en profunditat sobre el que realment contemplem per Nadal, més enllà de les aparences. El gran pròleg de Joan és una magnífica síntesi del que celebrem aquests dies: *El qui és Paraula era amb Déu i la Paraula era Déu. Tenia en ell la Vida i la Vida era la Llum dels homes. Doncs bé, Aquell qui és la Paraula de Vida i de Llum que era Déu i vivia amb Déu es va fer home i plantà entre nosaltres el seu tabernacle; és a dir, s'ha fet un veí més del nostre món, de cadascú de nosaltres. Déu fet home! heus aquí el gran misteri que contemplem en aquests dies, un misteri incompreensible, que mai no serem capaços de copsar plenament. Com és la Llum resplendeix en la foscor i il·lumina tots els homes. I com és Vida ens permet de viure de la seva mateixa vida, la vida de Déu: A tots els qui l'han rebut, als qui creuen en el seu nom, els concedeix poder ser fills de Déu. Però això sí, cal acollir aquesta Llum i aquesta Vida. Perquè alguns no ho han fet: El món no l'ha reconegut; ha vingut a casa seva i els seus no l'han acollit. Aquest és un perill real també per a tots nosaltres: negar-nos a rebre la Llum i la Vida.*

La primera lectura ens presenta la saviesa de Déu que es fa present en el poble d'Israel. Aquesta saviesa ens fa pensar en la Paraula de l'Evangeli: *M'he establert a Sió, exerceixo el meu poder a Jerusalem... he tret brotada en la possessió del Senyor, en la seva heretat. Sant Pau ens recorda el gran do de la vinguda de Crist, Paraula de Déu, a la terra: Per amor ens destinà a ser fills seus per Jesucrist segons la seva benèvola decisió. Aquest és el gran do que ens ha fet Jesús. L'Evangeli encara ens diu: La Llei (la saviesa de Déu), Déu la donà per Moisès però la gràcia i la veritat ens ha vingut per Jesucrist, gràcia sobre gràcia. Només Jesucrist ens fa conèixer de veritat qui és Déu: Déu ningú no l'ha vist mai, però Déu Fill únic que està en el si del Pare és qui l'ha revelat. Necessitem tota la vida per endinsar-nos una mica en aquest gran do de Déu.*

▶ Lectura del llibre de Jesús, fill de Sira (Sir 24,1-2.8-12)

La saviesa, s'elogia ella mateixa, es gloria enmig del seu poble, parla en la reunió del poble de l'Altíssim, es gloria davant dels seus estols, dient: «El Senyor de l'univers em donà una ordre, el qui em va crear i m'assenyala on plantaré la meva tenda em digué: "Acampa entre els fills de Jacob, fes d'Israel la teva heretat". M'ha creat abans del temps, des del principi, i mai més no deixaré d'existir. Li dono culte davant d'ell al temple sant. Així m'he establert a Sió, m'ha fet trobar repòs a la ciutat que ell i jo estimem, exerceixo el meu poder a Jerusalem. He tret brotada en un poble ple de glòria, en la possessió del Senyor, en la seva heretat».

▶ Salm responsorial (147)

R. *El qui és la paraula es va fer home i plantà entre nosaltres el seu tabernacle.*

Glorifica el Senyor, Jerusalem, Sió, / canta lloances al teu Déu, / que assegura les teves portes / i beneeix dintre teu els teus fills. R.

Manté la pau al teu territori / i et sacia amb la flor del blat. / Envia ordres a la terra, / i la seva paraula corre de pressa, no es detura. R.

Anuncia les seves paraules als fills de Jacob, / als fills d'Israel els seus decrets i decisions. / No ha obrat així amb cap altre poble, / no els ha fet conèixer les seves decisions. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes (Ef 1,3-6.15-18)

Beneït sigui el Déu i Pare de nostre Senyor Jesucrist, que ens ha beneït en Crist amb tota mena de benediccions espirituals dalt del cel; ens elegí en ell abans de crear el món, perquè fóssim sants, irrepreensibles als seus ulls. Per amor ens destinà a ser fills seus per Jesucrist, segons la seva benèvola decisió, que dona lloança a la grandesa dels favors que ens ha concedit en el seu Estimat. Per això, ara que he sentit parlar de la fe que teniu en Jesús, el Senyor, i del vostre amor per tots els fidels, jo no em canso de donar gràcies per vosaltres, i us recordo en les meves pregàries, demanant al Déu de nostre Senyor Jesucrist, el Pare gloriós, que us concedeixi els dons espirituals d'una comprensió profunda i de la seva revelació, perquè conegueu de veritat qui és ell: demanant-li també que il·lumini la mirada interior del vostre cor, perquè conegueu a quina esperança ens ha cridat, quines riqueses de glòria us té reservades, l'heretat que ell us dona entre els sants.

▶ Lectura de l'Evangeli segons sant Joan (Jn 1,1-18) (Versió abreujada)

Al principi ja existia el qui és la Paraula. La Paraula era amb Déu i la Paraula era Déu. Era, doncs, amb Déu al principi. Per ell tot ha vingut a l'existència, i res del que ha vingut a existir no hi ha vingut sense ell. Tenia en ell la Vida, i la Vida era la Llum dels homes. La Llum resplendeix en la foscor, però la foscor no ha pogut ofegarla. Existia el qui és la Llum veritable, la que, en venir al món, il·lumina tots els homes. Era present al món, al món que li deu l'existència, però el món no l'ha reconegut. Ha vingut a casa seva, i els seus no l'han acollit. Però a tots els qui l'han rebut, als qui creuen en el seu nom, els concedeix poder ser fills de Déu. No són nascuts per descendència de sang, ni per voler d'un pare o pel voler humà, sinó de Déu mateix. El qui és la Paraula es va fer home i plantà entre nosaltres el seu tabernacle, i hem contemplat la seva glòria, que li pertoca com a Fill únic del Pare ple de gràcia i de veritat.

▶ Lectura del llibre del Eclesiàstic (Eclo 24,1-2.8-12)

La sabiduría hace su propia alabanza, encuentra su honor en Dios y se gloria en medio de su pueblo. En la asamblea del Altísimo abre su boca y se gloria ante el Poderoso. «El Creador del universo me dio una orden, el que me había creado estableció mi morada y me dijo: "Pon tu tienda en Jacob, y fija tu heredad en Israel". Desde el principio, antes de los siglos, me creó, y nunca jamás dejaré de existir. Ejercí mi ministerio en la Tienda santa delante de él, y así me establecí en Sión. En la ciudad amada encontré descanso, y en Jerusalén reside mi poder. Arraigué en un pueblo glorioso, en la porción del Señor, en su heredad».

▶ Salmo responsorial (147)

R. *El Verbo se hizo carne y habitó entre nosotros.*

Glorifica al Señor, Jerusalén; / alaba a tu Dios, Sió. / Que ha reforzado los cerrojos de tus puertas, / y ha bendecido a tus hijos dentro de ti. R.

Ha puesto paz en tus fronteras, / te sacia con flor de harina. / Él envía su mensaje a la tierra, / y su palabra corre veloz. R.

Anuncia su palabra a Jacob, / sus decretos y mandatos a Israel; / con ninguna nación obró así, / ni les dio a conocer sus mandatos. R.

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Efesios (Ef 1,3-6.15-18)

Bendito sea Dios, Padre de nuestro Señor Jesucristo, que nos ha bendecido en Cristo con toda clase de benediciones espirituales en los cielos.

Él nos eligió en Cristo antes de la fundación del mundo para que fuésemos santos e intachables ante él por el amor. Él nos ha destinado por medio de Jesucristo, según el beneplácito de su voluntad, a ser sus hijos, para alabanza de la gloria de su gracia, que tan generosamente nos ha concedido en el Amado.

Por eso, habiendo oído hablar de vuestra fe en Cristo y de vuestro amor a todos los santos, no ceso de dar gracias por vosotros, recordándoos en mis oraciones, a fin de que el Dios de nuestro Señor Jesucristo, el Padre de la gloria, os dé espíritu de sabiduría y revelación para conocerlo, e ilumine los ojos de vuestro corazón para que comprendáis cuál es la esperanza a la que os llama, cuál la riqueza de gloria que da en herencia a los santos.

▶ Comienzo del santo Evangelio según san Juan (Jn 1,1-18) (Versión abreviada)

En el principio existía el Verbo, y el Verbo estaba junto a Dios, y el Verbo era Dios. Él estaba en el principio junto a Dios. Por medio de él se hizo todo, y sin él no se hizo nada de cuanto se ha hecho.

En él estaba la vida, y la vida era la luz de los hombres. Y la luz brilla en la tiniebla, y la tiniebla no lo recibió. El verbo era la luz verdadera, que alumbra a todo hombre, viniendo al mundo.

En el mundo estaba; el mundo se hizo por medio de él, y el mundo no lo conoció. Vino a su casa, y los suyos no lo recibieron. Pero a cuantos lo recibieron, les dio poder de ser hijos de Dios, a los que creen en su nombre. Estos no han nacido de sangre, ni de deseo de carne, ni de deseo de varón, sino que han nacido de Dios. Y el Verbo se hizo carne y habitó entre nosotros, y hemos contemplado su gloria: gloria como del Unigénito del Padre, lleno de gracia y de verdad.